

Tweedehands Bas

plukenpluis

16 april 2018

Blog

Bas, zwerfkat

Edit

Mijn ventje en inspiratie voor Ode aan de zwerfkat Bas is ziek en wordt niet meer beter. Zolang hij het leven leuk vindt zal ik hem verwennen en elke dag van zijn gezelschap genieten.

Dit is het verhaal over zijn eerste dag bij mij, nu ruim zeven jaar geleden: Tweedehands Bas.

'Pas op hoor, hij kan uithalen', waarschuwt de mevrouw van het asiel. Bas zit in een mandje op de hoogste kast in de ruimte en bekijkt al het gedoe op de grond argwanend. Wat gaat er nu weer gebeuren? 'Hij is nog een beetje boos, want gisteren is hij naar de dokter geweest.'

Ze klimt op een trapje, tilt zijn mand van de kast en trekt hem er aan zijn nekvel uit. **Bas houdt zijn lijf stokstijf, maar geeft geen kik** als hij in de rode kattentas verdwijnt. Even later loop ik de deur uit met een kat die ik nauwelijks ken. Ik heb vorige week met hem kennism gemaakt. Een speed date van hooguit een kwartier.

Ik had hem wel al een tijdje op het oog. Maandenlang hing zijn portret aan mijn computer. Drie keer stond hij het afgelopen jaar in de krant als 'Kat in 't nauw'. Maar in zijn ruim anderhalf jaar in het asiel heeft niemand hem uitgekozen.

Ook in de auto geeft hij geen kik. **Wel staren zijn opvallend groene ogen me tijdens de rit voortdurend aan.** Eenmaal thuis zet ik de tas op de grond en doe de rits open. Geen goed idee. Hij vliegt de eerste de beste deuropening door en rent de trap af naar het onderhuis.

Daar houdt hij zich de rest van de dag schuil, onder een kast. Pas 's avonds laat hij zich weer zien en zet hij zijn eerste behoedzame stapjes in de kamer. Ik lig op de bank en probeer hem te lokken: 'Heelief!' Dan neemt hij een besluit. Hij springt op de bank, kruipt op mijn schoot en steekt zijn kopje onder mijn arm.

Bas is thuis.

Ik ben verliefd.